

MAM NIEDOSŁUCH... MAM TEŻ GŁOS!

„POSŁUCHAJ” O NIEDOSŁUCHU

● WARTO WIEDZIEĆ, ŻE NIEDOSŁUCH:

- to nie upośledzenie umysłowe,
- nie dotyczy osób wyłącznie w podeszłym wieku, można się z nim urodzić lub nabyć go w młodym wieku,
- nie wyklucza możliwości porozumiewania się osób niedosłyszących ze słyszącymi,
- przy zapewnieniu odpowiednich warunków, nie wpływa na jakość wykonywanej pracy.

● CHCIAŁBYM, ŻEBY OSOBY SŁYSZĄCE:

- akceptowały to, że często nie rozumiem i muszę prosić o powtórzenie,
- patrzyły na mnie podczas rozmowy,
- uwzględniały podczas rozmowy to, że gorzej słyszę i mówiły nieco wolniej, ale w sposób naturalny,
- dawały mi poczucie akceptacji i zrozumienia, bo to dodaje mi pewności siebie, chętniej wtedy porozumiewam się z innymi.

● PODCZAS ROZMOWY STRESUJĘ SIĘ, GDY:

- ktoś mówi cicho lub szeptem,
- nie mam możliwości obserwowania ust rozmówcy,
- moi rozmówcy nie są świadomi tego, że mam niedosłuch lub zapominają o tym,
- w miejscu, w którym rozmawiam, jest szum i hałas.

● GDY MAM PROBLEM ZE ZROZUMIENIEM:

- proszę o powtórzenie,
- wprowadza mnie to w zakłopotanie,
- czuję się zagubiony,
- czuję się niezręcznie,
- nie chcę spotykać się z ludźmi, wolę być sam w domu,
- odczuwam dyskomfort,
- zamykam się w sobie,
- czuję się nieakceptowany.

● BARDZO POMAGA MI:

- gdy mogę patrzeć na usta rozmówcy, ponieważ czytając z ruchu warg, łatwiej zrozumieć mi słowa do mnie kierowane,
- gdy mogę swobodnie przybliżyć się do osoby, z którą rozmawiam, by lepiej słyszeć.

● DUŻYM KŁOPOTEM JEST DLA MNIE TO, ŻE:

- jestem uzależniony od innych ludzi – to, czy zrozumie, zależy od postawy osoby, z którą rozmawiam,
- często muszę kilkakrotnie pytać zanim zrozumie,
- przez mój niedosłuch obawiam się kontaktu z drugim człowiekiem.

NIEDOSŁYSZĄCY MAJĄ GŁOS:

„Często nie będąc pewnym tego, co usłyszałem, staram się powtórzyć słowa rozmówcy tak, jak je zrozumiałem, lub też zadaje pytanie, w które »wplątam« słowa rozmówcy tak, jak je usłyszałem. Często pozwala mi to na przeprowadzenie »normalnej« rozmowy bez konieczności informowania drugiej strony, że czegoś nie słyszę (...)”

„Częsta liczba prośb o powtórzenie nie świadczy o lekceważeniu rozmówcy, tylko o moim rzeczywistym zaangażowaniu w konwersację i chęci dokładnego zrozumienia drugiej osoby”

Polecane strony internetowe:

www.medicus.com.pl
www.slyszeflps.org.pl
www.nidcd.nih.gov
www.asha.org